

Forfatter: Mynster, Christian Peter Gutzon

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Mynster, Christian Peter Gutzon (1845-04-03)

Citation: Mynster, Christian Peter Gutzon: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Mynster, Christian Peter Gutzon (1845-04-03)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)*, Karl Sehønbergs, s. 118. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-001-shoot-L0022522300010044.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Christian Mynster til Otto Laub.
Valløby, 3. April 1845.*

Min kjære Otto! Her har Du mig en Gang endnu, førend jeg forlader mit Hjem for at forbindes med min Stella; og jeg har saa Meget at tale med min kjære gamle Ven om, at jeg tydeligt mærker at dette Brev baade bliver et daarligt og et. kort Brev, ved hvilken sidste Egenskab Du altsaa ikke vil tabe. Jeg længes ret inderlig efter at høre, hvordan det staar til hos Eder, og navnlig hvordan de stakkels lidende Venner have det. Snart hører jeg nok fra Dig, min kjære Ven; fortæl mig da om Eder Alle, Unge og Gamle, Karske og Syge. Du veed, der er ikke ret Mange, som tage saa inderlig Del i Eders Ve og Vel, som Din Ven i Valløby. Hils min kjære Frederik og hans elselige Arngoth saa hjertelig fra mig, og sig dem, at saa opfyldt min Sjæl end er i denne Tid med baade glade og alvorlige Tanker i andre Retninger, er jeg dog meget, meget tidt med det venligste Sind hos dem, takkende for dem og bedende for dem — og glad over dem. Saa længes jeg saa meget efter at høre om Dit nye Kald, om Du har taget Afsked fra Din elskede, sjældne Menighed i Ryslinge o.s.v. Faa endelig Tid til at fortælle mig lidt udførligere derom og om, hvad Du veed ellers maatte interessere mig. Jeg har levet i Vinter i en af mit Livs Overgangstider, der hverken ere det Ene eller det Andet, og saare let kunne gjøre os ligeledes til hverken det Ene eller det Andet, hvorfor jeg takker Gud, at denne Mellemtid med hans Hjælp snart skal ophøre, og jeg blive min fromme kjærlige Stellas Ægteemand og atter mærke, at jeg har et Hjem, ikke længer øde og tomt hverken for mig eller min lille Datter men rigt og levende og hyggeligt. Gud skjænke mig s. 119sin Naade, at jeg maa vide Stella lykkelig som min Hustru, at vi Alle maa blive lykkelige; og det vil han jo. Ofte føler jeg det saa levende og klart og er saa ubeskrivelig lykkelig og glad, skjøndt saa atter mange Gange stor Ængstelse kan gribe mig. Jo ældre man bliver, og jo større Verdenserfaring man faar, desto betænkeligere bliver man ved de store Skridt i Livet; og jeg veed saaledes med hvor megen Frygt og Bæven ogsaa Du, min Ven, har tiltraadt Din nye Bane. Men Han er stærk i os Svage, som har skjænket Din nye Menighed Dig til Sjælesørger, og mig min Stella, og han vil gjøre det godt for os Begge i vore nye, vort Liv saa gjennemgribende Forhold. Vil Gud, skal vort Bryllup være 12. April henimod Aften, og jeg veed, at Du vil være hos Din gamle Ven med kjærlige Tanker og fromme Bønner. Olivia holder ubeskrivelig af sin Moder Stella, og taler bestandig frydefuld om, at vi snart skulle giftes med Moder Stella.

Jeg kunde fortælle Dig, at Bjeverskov Herreds Konvent er oprettet, at alle Præsterne ere Deltagere og alle tilfredse med det første Møde, at Møderne ere hveranden Maaned fra Eftermiddag Kl. 5, — fremdeles at jeg er uden Sammenligning bedre fornøjet med det autoriserede Psalmebogstillæg end med Kjøbenhavns Konvents Prøvehefte, hvortil ej hører meget o.s.v.o.s.v., men jeg har i Dag hverken Tid eller Lyst dertil, hvorimod jeg beder Dig fortælle mig alt Sligt, om Du saa mangler baade Tid og Lyst.

Og saa — Farvel! min inderlig kjære Otto! Hils de elselige Gamle og de kjære Unge, og saa mange Gange Din kjære Sanne fra

Din Chr. Mynster.